Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

9 päivänä heinäkuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Tekijänoikeus ja lähioikeudet – Videopalvelualusta – Elokuvan lataaminen verkkoon ilman oikeudenhaltijan lupaa – Immateriaalioikeuden loukkausta koskeva oikeudenkäynti – Direktiivi 2004/48/EY – 8 artikla – Kantajan tiedonsaantioikeus – 8 artiklan 2 kohdan a alakohta – Osoitteiden käsite – Sähköpostiosoite, IP-osoite ja puhelinnumero eivät kuulu käsitteen alaan

Asiassa C-264/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin yleinen tuomioistuin, Saksa) on esittänyt 21.2.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 29.3.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Constantin Film Verleih GmbH

vastaan

YouTube LLC ja

Google Inc.,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (esittelevä tuomari) ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Krausenböck,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.2.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Constantin Film Verleih GmbH, edustajinaan B. Frommer, R. Bisle ja M. Hügel, Rechtsanwälte,

– YouTube LLC ja Google Inc., edustajinaan J. Wimmers ja M. Barudi, Rechtsanwälte,

– Euroopan komissio, asiamiehinään G. Braun, T. Scharf, S. L. Kalėda ja H. Kranenborg,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.4.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY (EUVL 2004, L 157, s. 45) 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Saksaan sijoittautunut elokuvien jakeluyhtiö Constantin Film Verleih GmbH ja toisaalta Yhdysvaltoihin sijoittautuneet YouTube LLC ja Google Inc. ja jossa on kyse Constantin Film Verleihin näiltä kahdelta yhtiöltä pyytämistä tiedoista, jotka koskevat sellaisten käyttäjien sähköpostiosoitteita, IP-osoitteita ja matkapuhelinnumeroita, jotka ovat syyllistyneet sen immateriaalioikeuksien loukkaamiseen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin lainsäädäntö

Direktiivi 2004/48

3 Direktiivin 2004/48 johdanto-osan 2, 10, 15 ja 32 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) – – [Teollis- ja tekijänoikeuksien suoja] ei – – saisi olla este sananvapaudelle, tietojen vapaalle liikkuvuudelle ja henkilötietojen suojalle, mukaan lukien Internet.

– –

(10) Tämän direktiivin tavoitteena on lähentää lainsäädäntöjä, jotta voidaan varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien suojan korkea, yhdenvertainen ja yhdenmukainen taso sisämarkkinoilla.

– –

(15) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa – – yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 95/46/EY [(EYVL 1995, L 281, s. 31)] – –

– –

(32) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tällä direktiivillä on tarkoitus erityisesti varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien kunnioittaminen edellä mainitun perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

4 Kyseisen direktiivin 1 artiklan, jonka otsikko on ”Kohde”, mukaan direktiivi koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi tarvittavia toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja.

5 Mainitun direktiivin 2 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja sovelletaan 3 artiklan mukaisesti kaikkiin yhteisön lainsäädännössä ja/tai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjen tai säädettävien keinojen käyttämistä, sikäli kuin mainitut keinot ovat edullisempia oikeudenhaltijoille.

– –

3. Tämä direktiivi ei vaikuta:

a) teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaa aineellista oikeutta sääteleviin yhteisön säädöksiin [ja] – – direktiivi[in] 95/46 – –”

6 Saman direktiivin 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Tiedonsaantioikeus”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset oikeusviranomaiset voivat teollis- tai tekijänoikeuden loukkausta koskevan oikeudenkäynnin yhteydessä kantajan perustellusta ja oikeasuhteisesta pyynnöstä määrätä, että sellaisten tavaroiden ja palvelujen alkuperästä ja jakeluverkosta, jotka loukkaavat teollis- tai tekijänoikeutta, annetaan tietoja. Tiedonantovelvollinen on teollis- tai tekijänoikeuksia loukannut ja/tai kuka tahansa muu henkilö:

a) jonka on todettu pitävän hallussaan riidanalaisia tavaroita kaupallisessa laajuudessa;

b) joka on tavattu käyttämästä riidanalaisia palveluja kaupallisessa laajuudessa;

c) jonka on todettu tarjoavan loukkaavassa toiminnassa käytettäviä palveluja kaupallisessa laajuudessa;

tai

d) jonka a, b tai c alakohdassa tarkoitettu henkilö on osoittanut osallistuneen kyseisten tavaroiden tuottamiseen, valmistukseen tai jakeluun tai näiden palvelujen tarjoamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin sisältyvät tapauksen mukaan:

a) tuotteen tai palvelujen tuottajien, valmistajien, jakelijoiden, toimittajien ja muiden aikaisempien haltijoiden sekä aiottujen tukku- ja vähittäiskauppiaiden nimet ja osoitteet;

b) tiedot tuotettujen, valmistettujen, toimitettujen, vastaanotettujen tai tilattujen tavaroiden taikka palveluiden määrästä sekä kyseisistä tavaroista tai palveluista saaduista hinnoista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännökset eivät rajoita muita laissa annettuja säännöksiä, jotka

a) antavat oikeuden haltijalle oikeuden [saada] laajempia tietoja;

b) koskevat tämän artiklan nojalla ilmoitettujen tietojen käyttöä rikos- tai siviilioikeudellisessa menettelyssä;

c) koskevat vastuuta tiedonsaantioikeuden väärinkäytöstä;

d) antavat mahdollisuuden kieltäytyä sellaisten tietojen antamisesta, jotka pakottaisivat 1 kohdassa tarkoitetun henkilön myöntämään oman tai lähisukulaisensa osallistumisen teollis- tai tekijänoikeuden loukkaukseen;

tai

e) koskevat tietolähteiden luottamuksellisuuden suojaa tai henkilötietojen käsittelyä.”

Saksan oikeus

7 Tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista 9.9.1965 annetun lain (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – Urheberrechtsgesetz) (BGBl. 1965 I, s. 1273), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan (jäljempänä UrhG), 101 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan henkilö, joka kaupallisessa laajuudessa loukkaa tekijänoikeutta tai muuta kyseisellä lailla suojattua oikeutta, voidaan velvoittaa antamaan vahinkoa kärsineelle henkilölle välittömästi tietoja laittomien kopioiden tai muiden tuotteiden alkuperästä ja jakelukanavista.

8 Jos loukkaus on ilmeinen, tiedonsaantioikeutta voidaan käyttää UrhG:n 101 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen kolmannen kohdan nojalla myös sellaista henkilöä vastaan, joka on tarjonnut loukkaavaan toimintaan käytettyjä palveluja kaupallisessa laajuudessa, sanotun rajoittamatta UrhG:n 101 §:n 1 momentin soveltamista.

9 Tiedonantovelvollisen on UrhG:n 101 §:n 3 momentin 1 kohdan nojalla ilmoitettava kopioiden tai muiden tuotteiden tuottajien, toimittajien ja muiden aikaisempien haltijoiden, palvelunkäyttäjien sekä aiottujen kaupallisten ostajien ja myyjien nimet ja osoitteet.

10 Televiestinnästä 22.6.2004 annetun lain (Telekommunikationsgesetz) (BGBl. 2004 I, s. 1190), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan (jäljempänä TKG), 111 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen 2 ja 3 kohdassa säädetään, että puhelinnumeroja annettaessa on kerättävä ja tallennettava puhelinliittymän haltijan nimi ja osoite sekä luonnollisen henkilön osalta hänen syntymäaikansa.

11 TKG:n 111 §:n 1 momentin kolmannen virkkeen mukaan ennalta maksettujen matkaviestintäpalvelujen osalta mainitut tiedot on lisäksi tarkastettava.

12 TKG:n 111 §:n 2 momentin mukaan sähköpostiosoitetta jaettaessa tällainen tarkastus ja tallentaminen eivät ole pakollisia.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

13 Constantin Film Verleihilla on Saksassa yksinomaiset hyödyntämisoikeudet muun muassa elokuvateoksiin ”Parker” ja ”Scary Movie 5”.

14 Kyseiset teokset ladattiin vuosien 2013 ja 2014 aikana www.youtube.com-internetsivustolle, joka on YouTuben ylläpitämä alusta, jolla käyttäjät voivat julkaista, katsella ja jakaa videoita (jäljempänä YouTube-alusta). Mainittuja teoksia on katseltu alustalla useita kymmeniä tuhansia kertoja.

15 Constantin Film Verleih vaati YouTubea ja Googlea, joka on ensiksi mainitun emoyhtiö, että ne toimittavat sille kaikki tiedot jokaisesta käyttäjästä, joka on ladannut mainitut teokset verkkoon (jäljempänä kyseessä olevat käyttäjät).

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa tältä osin, että jotta käyttäjät voivat ladata videoita YouTube-alustalle, heidän on aluksi rekisteröidyttävä Googleen käyttäjätilin kautta; kyseisen tilin luominen edellyttää käyttäjien osalta ainoastaan nimen, sähköpostiosoitteen ja syntymäajan ilmoittamista. Näitä tietoja ei tavallisesti tarkasteta eikä käyttäjän postiosoitetta pyydetä. Jotta käyttäjä voi julkaista YouTube-alustalla yli 15 minuutin mittaisia videoita, hänen on kuitenkin ilmoitettava matkapuhelinnumero, jotta hän voi saada vahvistuskoodin, jota tällainen julkaiseminen edellyttää. YouTuben ja Googlen yhteisten käyttö- ja tietosuojaehtojen mukaan YouTube-alustan käyttäjät hyväksyvät lisäksi palvelinprotokollien - mukaan lukien IP-osoite, käytön päivämäärä ja kellonaika sekä yksittäiset haut - tallentamisen ja sen, että osallisena olevat yritykset käyttävät näitä tietoja.

17 Sen jälkeen, kun pääasian asianosaiset olivat yksimielisesti ilmoittaneet, että kyseessä olevien käyttäjien nimiä ja postiosoitteita koskeva riita-asia ensimmäisessä oikeusasteessa oli virallisesti ratkaistu, Constantin Film Verleih, joka oli saanut vain fiktiivisiä käyttäjänimiä, vaati, että YouTube ja Google velvoitetaan toimittamaan sille lisätietoja.

18 Nämä lisätiedot koskevat yhtäältä sähköpostiosoitteita, matkapuhelinnumeroita ja IP-osoitteita, joita kyseessä olevat käyttäjät ovat käyttäneet tiedostojen lataamiseen alustalle, mukaan luettuna kyseisen lataamisen täsmällinen ajankohta eli päivämäärä ja kellonaika minuutteineen, sekunteineen ja aikavyöhykkeineen (latausajankohta), sekä IP-osoitetta, jota kyseiset käyttäjät ovat viimeksi käyttäneet päästäkseen Google-tilinsä kautta käyttämään YouTube-alustaa, mukaan luettuna samalla tavalla käytön täsmällinen ajankohta eli päivämäärä ja kellonaika minuutteineen, sekunteineen ja aikavyöhykkeineen (käyttöajankohta).

19 Landgericht Frankfurt am Main (alueellinen alioikeus, Frankfurt am Main, Saksa) hylkäsi Constantin Film Verleihin vaatimuksen 3.5.2016 antamallaan tuomiolla. Viimeksi mainitun tekemän valituksen johdosta Oberlandesgericht Frankfurt am Main (osavaltion ylioikeus, Frankfurt am Main, Saksa) hyväksyi sitä vastoin 22.8.2018 antamallaan tuomiolla osittain Constantin Film Verleihin vaatimuksen ja velvoitti YouTuben ja Googlen toimittamaan sille kyseessä olevien käyttäjien sähköpostiosoitteet samalla kun se hylkäsi valituksen muilta osin.

20 Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa eli Bundesgerichtshofissa (ylin yleinen tuomioistuin, Saksa) vireille panemassaan Revision-valituksessa Constantin Film Verleih vaatii edelleen, että YouTube ja Google velvoitetaan toimittamaan sille kyseessä olevien käyttäjien matkapuhelinnumerot ja IP-osoitteet. YouTube ja Google vaativat sitä vastoin omassa Revision-valituksessaan Constantin Film Verleihin vaatimuksen hylkäämistä kokonaisuudessaan myös siltä osin kuin on kyse kyseessä olevien käyttäjien sähköpostiosoitteiden ilmoittamisesta.

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että näiden kahden Revision-valituksen ratkaisu riippuu direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinnasta ja erityisesti vastauksesta siihen kysymykseen, kuuluvatko Constantin Film Verleihin vaatimat lisätiedot kyseisessä säännöksessä tarkoitetun ilmaisun ”osoitteet” piiriin.

22 Bundesgerichtshof päätti tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Kuuluuko direktiivin [2004/48] 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittuihin tavaroiden tai palvelujen tuottajien, valmistajien, jakelijoiden, toimittajien ja muiden aikaisempien haltijoiden sekä tukku- ja vähittäiskauppiaiden osoitteisiin, jotka sisältyvät tapauksen mukaan direktiivin [2004/48] 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin, myös
   a) palvelujen käyttäjien sähköpostiosoitteet ja/tai
   b) palvelujen käyttäjien puhelinnumerot ja/tai
   c) IP-osoitteet, joita palvelujen käyttäjät ovat käyttäneet riidanalaisten tiedostojen lataamiseen sivustolle, mukaan luettuna lataamisen täsmällinen ajankohta?

2) Mikäli ensimmäisen kysymyksen c kohtaan vastataan myöntävästi:

Sisältyykö direktiivin [2004/48] 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti annettaviin tietoihin myös IP-osoite, jota käyttäjä, joka on aiemmin ladannut laittomasti tiedostoja sivustolle, viimeksi käytti Google-/YouTube-tilinsä käyttämiseksi, mukaan luettuna käytön täsmällinen ajankohta, riippumatta siitä, tapahtuiko tämän viimeisen käytön aikana [immateriaalioikeuksiin kohdistuvia] oikeudenloukkauksia?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, jotka on tutkittava yhdessä, lähinnä, onko direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että osoitteiden käsitteellä tarkoitetaan verkkoon immateriaalioikeutta loukkaavia tiedostoja ladanneen käyttäjän osalta hänen sähköpostiosoitettaan, puhelinnumeroaan ja näiden tiedostojen lataamiseen käytettyä IP-osoitetta tai IP-osoitetta, jota hän on viimeksi käyttänyt käyttäjätilin käyttämiseksi.

24 Nyt käsiteltävässä asiassa on selvää, että YouTube ja Google tarjoavat kaupallisessa laajuudessa palveluja, joita kyseessä olevat käyttäjät ovat käyttäneet immateriaalioikeutta loukkaavassa toiminnassa, jossa YouTube-alustalle on Constantin Film Verleihin vahingoksi ladattu tiedostoja, jotka sisältävät suojattuja teoksia. Pääasia koskee sitä, että nämä yhtiöt ovat kieltäytyneet toimittamasta tiettyjä Constantin Film Verleihin vaatimia tietoja, jotka koskevat näitä käyttäjiä ja joita ovat erityisesti heidän sähköpostiosoitteensa ja puhelinnumeronsa sekä heidän käyttämänsä IP-osoitteet sekä silloin, kun asianomaiset tiedostot ladattiin verkkoon, että silloin, kun heidän Google/YouTube-tiliään käytettiin viimeksi. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee – eikä tätä ole myöskään kiistetty nyt käsiteltävässä asiassa – että pääasian ratkaisu riippuu siitä, kuuluvatko tällaiset tiedot direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun osoitteiden käsitteen piiriin.

25 Tältä osin on aluksi huomautettava, että direktiivin 2004/48 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset oikeusviranomaiset voivat immateriaalioikeuden loukkausta koskevan oikeudenkäynnin yhteydessä kantajan perustellusta ja oikeasuhteisesta pyynnöstä määrätä, että immateriaalioikeutta loukanneen ja/tai kenen tahansa muun henkilön, jonka on todettu tarjoavan loukkaavassa toiminnassa käytettäviä palveluja kaupallisessa laajuudessa, on annettava tietoja sellaisten tavaroiden tai palvelujen alkuperästä ja jakeluverkosta, jotka loukkaavat immateriaalioikeutta.

26 Direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa täsmennetään, että kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin sisältyvät tapauksen mukaan tuotteen tai palvelujen tuottajien, valmistajien, jakelijoiden, toimittajien ja muiden aikaisempien haltijoiden sekä aiottujen tukku- ja vähittäiskauppiaiden nimet ja osoitteet.

27 Tästä seuraa, että jäsenvaltioiden on direktiivin 2004/48 8 artiklan nojalla varmistettava, että toimivaltaiset tuomioistuimet voivat pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa määrätä verkkoalustan ylläpitäjän toimittamaan kaikkien sellaisten saman artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden nimet ja osoitteet, jotka ovat ladanneet kyseiselle alustalle elokuvan ilman tekijänoikeuden haltijan suostumusta.

28 Siitä, kuuluvatko direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun osoitteiden käsitteen piiriin myös näiden henkilöiden sähköpostiosoitteet, puhelinnumerot ja IP-osoitteet, on todettava, että siltä osin kuin kyseinen säännös ei sisällä nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen osoitteiden käsitteen sisällön ja soveltamisalan määrittämiseksi, tämä käsite on unionin oikeuden käsite, jota on tavallisesti tulkittava koko unionissa itsenäisesti ja yhtenäisesti (ks. analogisesti tuomio 29.7.2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Koska kyseistä käsitettä ei määritellä direktiivissä 2004/48, sen merkitys ja ulottuvuus on lisäksi määritettävä sen tavanomaisen merkityksen mukaan, joka sillä on yleiskielessä, ottamalla samalla huomioon asiayhteys, jossa sitä käytetään, ja sen lainsäädännön tavoitteet, johon se kuuluu, ja tarvittaessa sen syntyhistoria (ks. vastaavasti tuomio 29.7.2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, 65 kohta ja tuomio 19.12.2019, Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Ensimmäiseksi on todettava ilmaisun ”osoite” tavanomaisesta merkityksestä, että – kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 30 ja 33 kohdassa todennut – kyseisellä ilmaisulla tarkoitetaan yleiskielessä ainoastaan postiosoitetta eli tietyn henkilön koti- tai asuinpaikkaa. Tästä seuraa, että kun kyseistä ilmaisua käytetään ilman muuta täsmennystä, kuten direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, sillä ei tarkoiteta sähköpostiosoitetta, puhelinnumeroa tai IP-osoitetta.

31 Toiseksi on todettava, että direktiivin 2004/48 antamiseen johtaneet valmisteluasiakirjat, erityisesti 30.1.2003 annettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtäävistä toimenpiteistä ja menettelyistä (KOM(2003) 46 lopullinen), Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 29.10.2003 antama lausunto (EUVL 2004, C 32, s. 15) ja Euroopan parlamentin kyseisestä ehdotuksesta 5.12.2003 antama mietintö (A5-0468/2003), vahvistavat tätä toteamusta. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 37 kohdassa huomauttanut ja kuten Euroopan komissio on unionin tuomioistuimessa väittänyt, niihin ei näet sisälly minkäänlaista viitettä siitä, että kyseisen direktiivin 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa käytetyllä ilmaisulla ”osoite” olisi ymmärrettävä tarkoitettavan kyseessä olevien henkilöiden postiosoitteen lisäksi myös heidän sähköpostiosoitettaan, puhelinnumeroaan tai IP-osoitettaan.

32 Kolmanneksi on huomautettava, että asiayhteys, jossa kyseessä olevaa käsitettä käytetään, tukee tällaista tulkintaa.

33 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 35 kohdassa todennut, muiden sellaisten unionin oikeuden toimien tutkinnasta, jotka koskevat sähköpostiosoitetta tai IP-osoitetta, näet ilmenee, ettei missään niistä käytetä ilmaisua ”osoite” osoittamaan puhelinnumeroa, IP-osoitetta tai sähköpostiosoitetta ilman muuta täsmennystä.

34 Neljänneksi on todettava, että tämän tuomion 31–33 kohdassa esitettyä tulkintaa tukee myös direktiivin 2004/48 8 artiklalla tavoiteltu päämäärä, kun otetaan huomioon mainitun direktiivin yleinen tavoite.

35 Tältä osin pitää paikkansa, että mainitussa 8 artiklassa säädetyllä tiedonsaantioikeudella pyritään soveltamaan ja konkretisoimaan kyseisellä alalla perusoikeuskirjan 47 artiklassa taattu perusoikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja näin turvaamaan mahdollisuus käyttää tehokkaasti perusoikeuksiin kuuluvaa omistusoikeutta, joka sisältää perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdassa suojatut immateriaalioikeudet (tuomio 16.7.2015, Coty Germany, C-580/13, EU:C:2015:485, 29 kohta), jolloin immateriaalioikeuden haltija voi tunnistaa sen, joka loukkaa kyseistä oikeutta, ja toteuttaa kyseisen oikeuden suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. vastaavasti tuomio 18.1.2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, 25 kohta).

36 Unionin lainsäätäjä on kuitenkin direktiiviä 2004/48 antaessaan päättänyt toteuttaa vähimmäistason yhdenmukaistamisen immateriaalioikeuksien noudattamisen varmistamiseksi yleisellä tasolla (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2016, Hansson, C-481/14, EU:C:2016:419, 36 kohta). Tämä yhdenmukaistaminen on siten kyseisen direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa rajattu tarkoin määriteltyihin tietoihin.

37 Lisäksi on huomautettava, että direktiivin 2004/48 tavoitteena on vahvistaa oikeudenmukainen tasapaino yhtäältä oikeudenhaltijoiden immateriaalioikeuksiensa suojaa – joka taataan perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdassa – koskevan intressin ja toisaalta suojatun aineiston käyttäjien

intressien ja perusoikeuksien sekä yleisen edun suojaamisen välillä (ks. analogisesti tuomio 29.7.2019, Funke Medien NRW, C-469/17, EU:C:2019:623, 57 kohta; tuomio 29.7.2019, Pelham ym., C-476/17, EU:C:2019:624, 32 kohta ja tuomio 29.7.2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, 42 kohta).

38 Unionin tuomioistuimella on erityisesti jo ollut tilaisuus todeta direktiivin 2004/48 8 artiklan osalta, että kyseisen säännöksen tarkoituksena on sovittaa yhteen eri oikeuksien kunnioittaminen ja etenkin oikeudenhaltijoiden tiedonsaantioikeuden ja käyttäjillä henkilötietojen suojaan olevan oikeuden kunnioittaminen (ks. vastaavasti tuomio 16.7.2015, Coty Germany, C-580/13, EU:C:2015:485, 28 kohta).

39 Lopuksi on täsmennettävä, että vaikka edellä esitetyistä seikoista ilmenee, että jäsenvaltioilla ei ole direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla velvollisuutta säätää toimivaltaisilla lainkäyttöviranomaisilla olevasta mahdollisuudesta määrätä toimittamaan kyseisessä säännöksessä mainittujen henkilöiden sähköpostiosoite, puhelinnumero tai IP-osoite immateriaalioikeuden loukkausta koskevan oikeudenkäynnin yhteydessä, jäsenvaltioilla on kuitenkin oikeus säätää tästä. Kuten kyseisen direktiivin 8 artiklan 3 kohdan a alakohdan sanamuodostakin ilmenee, unionin lainsäätäjä on näet nimenomaisesti säätänyt jäsenvaltioilla olevasta mahdollisuudesta antaa immateriaalioikeuksien haltijoille oikeus saada laajempia tietoja, kunhan kuitenkin taataan kyseessä olevien eri perusoikeuksien oikeudenmukainen tasapaino ja suhteellisuusperiaatteen kaltaisten muiden unionin oikeuden yleisten periaatteiden noudattaminen (ks. vastaavasti määräys 19.2.2009, LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, C-557/07, EU:C:2009:107, 29 kohta ja tuomio 19.4.2012, Bonnier Audio ym., C-461/10, EU:C:2012:219, 55 kohta).

40 Kaiken edellä esitetyn perusteella kysymyksiin on vastattava, että direktiivin 2004/48 8 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että siihen sisältyvällä osoitteiden käsitteellä ei tarkoiteta verkkoon immateriaalioikeutta loukkaavia tiedostoja ladanneen käyttäjän osalta hänen sähköpostiosoitettaan, puhelinnumeroaan ja näiden tiedostojen lataamiseen käytettyä IP-osoitetta tai IP-osoitetta, jota hän on viimeksi käyttänyt käyttäjätilin käyttämiseksi.

Oikeudenkäyntikulut

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY 8 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että siihen sisältyvällä osoitteiden käsitteellä ei tarkoiteta verkkoon immateriaalioikeutta loukkaavia tiedostoja ladanneen käyttäjän osalta hänen sähköpostiosoitettaan, puhelinnumeroaan ja näiden tiedostojen lataamiseen käytettyä IP-osoitetta tai IP-osoitetta, jota hän on viimeksi käyttänyt käyttäjätilin käyttämiseksi.

Allekirjoitukset